

Til § 18

Den foreslåede bestemmelse svarer til lovforslagets § 2, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen svarer endvidere til den danske retsplejelovs § 1020 b. Det er ikke nødvendigt med en bestemmelse svarende til § 1020 b, stk. 1, hvorefter statsadvokaten kan udøve de beføjelser, som ellers tilkommer politiet. Med den grønlandske »politimestermodel« er der således ikke behov for at fravige de almindelige kompetenceregler ved efterforskning af kriminalsager. Tilsvarende gælder med hensyn til bestemmelsen om påtalekompetence m.v. i den danske retsplejelovs § 1020 c.

Til § 19

Bestemmelsen indeholder regler om beskikkelse af bisidder for den politiansatte, som sagen retter sig imod, og for den forurettede i sagen, jf. herved også pkt. 6 i de almindelige bemærkninger.

Efter *stk. 1* beskikker retten en bisidder for den sigtede, når forholdene taler derfor. Det følger endvidere af bestemmelsens 2. pkt., at der som minimum skal beskikkes en bisidder i de tilfælde, der er omfattet af kapitel 5, § 22, i den grønlandske retsplejelov. Efter denne bestemmelse beskikker kredsdommeren en bisidder for tiltalte efter anklageskriftets forkyndelse, når tiltalte anmoder om det, eller når kredsdommeren skønner, at det af tiltalen omfattede forhold kan medføre idømmelse af frihedsberøvelse. Bisidder skal også altid beskikkes, når det skønnes, at sigtede ikke er sin fornuft mægtig, samt når der fremsættes begæring om beslutning om frihedsberøvelse af sigtede.

Efter *stk. 2* beskikker retten på den forurettedes begæring en bisidder for den pågældende, når forholdene taler derfor. Det forudsættes, at der i almindelighed vil ske beskikkelse, og at en begæring om beskikkelse kun undtagelsesvis vil afslås.

Reglerne om bisiddere i kapitel 5 i den grønlandske retsplejelov finder i øvrigt anvendelse, jf. henvisningen i den foreslåede § 22. Dette har betydning med hensyn til den personkreds, der kan beskikkes som bisiddere, jf. kapitel 5, §§ 23-24, i den grønlandske retsplejelov.

I *stk. 3* foreslås en bestemmelse om politimesterens vejledningspligt over for parterne, der svarer til lovforslagets § 7, stk. 2, 2.-4. pkt., vedrørende adfærdsklagesager.

I *stk. 4* er det foreslået, at udgifterne til bisidderen afholdes af det offentlige, jf. tilsvarende lovforslagets § 7, stk. 3, om adfærdsklagesager.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs §§ 1020 d og 1020 e, stk. 1.

Til § 20

Den foreslåede bestemmelse regulerer de beføjelser, som under kriminalsagens behandling, herunder på efterforskningsstadiet, tilkommer den sigtede og den forurettedes bisidder, jf. herved også pkt. 6 i de almindelige bemærkninger.

I *stk. 1* er foreslået nærmere regler om bisidderens adgang til at gøre sig bekendt med det materiale, der foreligger i sagen, og i *stk. 2* er foreslået regler om bisidderens adgang til at overvære afhøringer af sin klient. Bestemmelserne svarer til lovforslagets § 7, stk. 4 og 5, om bisiddere i adfærdsklagesager.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 1020 e, stk. 2 og 3.

Til § 21

Bestemmelsen giver mulighed for, at en sag, der omfatter flere forhold, der ikke alle ligger inden for lovens saglige område, kan behandles efter det foreslåede kapitel 3. Desuden kan en sag, der er rettet mod både politipersonale og civile, fremmes efter reglerne om kriminalsager mod politipersonalet.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 1020 f.

Til § 22

§§ 16-21 indeholder en række særlige bestemmelser om behandlingen af kriminalsager mod politipersonalet vedrørende forhold begået i tjenesten.

Derudover følger det af den foreslåede bestemmelse i § 22, at bestemmelserne om behandlingen af kriminalsager i den grønlandske retsplejelov finder tilsvarende anvendelse ved behandlingen af disse sager.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 1020 g.

Til § 23

Bestemmelsen giver justitsministeren mulighed for - inden for rammerne af bestemmelserne i kapitel 3 - at fastsætte nærmere regler om behandlingen af kriminalsager mod politipersonalet.

Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 1020 h.

Til § 24

Justitsministeren kan undtagelsesvis bestemme, at en sag ikke skal behandles efter reglerne i kapitel 3, hvis hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter kræver det.

Bestemmelsen vil have et snævert anvendelsesområde. Som et muligt eksempel kan nævnes, at justitsministeren beslutter, at en sag mod en polititjeneste-